

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่น่ามาวิเคราะห์ในการวิจัยครั้งนี้ ได้จากเครื่องมือ 4 ชุด คือ แบบสอบถาม 2 ชุด แบบสัมภาษณ์ 2 ชุด การเสนอผลการวิเคราะห์แบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 รายละเอียดเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม แบ่งเป็น 2 ด้านคือ

1.1 สถานภาพของผู้บริหาร

1.2 สถานภาพของครูผู้สอน

ตอนที่ 2 สภาพการจัดการเรียนการสอน

ตอนที่ 3 ปัญหาการจัดการเรียนการสอน

ตอนที่ 4 สภาพทางการเรียนและสภาพทางสังคมของนักเรียนแยกตามความคิดเห็นของ ครูผู้สอน และนักเรียน

ตอนที่ 1 รายละเอียดเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

1.1 สถานภาพของผู้บริหาร

ผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามมีจำนวน 8 คน ซึ่งในจำนวนนี้เป็นผู้อำนวยการ 4 คน ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ 4 คน ผู้บริหารทั้งหมดเป็นหญิงอายุระหว่าง 46-59 ปี เคยปฏิบัติหน้าที่ในการบริหารมาแล้ว 10-22 ปี (ยกเว้น 1 คนที่เริ่มปฏิบัติหน้าที่มาเพียง $1\frac{1}{2}$ ปี) มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี 6 คน และเคยผ่านการอบรมทางการศึกษาพิเศษมาแล้ว 3 คน ไม่เคยผ่านการอบรม 5 คน

1.2 สถานภาพของครูผู้สอน

ครูผู้สอนเด็กหญิงมีจำนวนทั้งหมด 23 คน เป็นหญิง 22 คน ชาย 1 คน ครูทุกคนเป็นผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งมีสถานภาพด้านต่าง ๆ ดังแสดงในตารางที่ 3 ต่อไปนี้

ตารางที่ 3 สถานภาพของครูผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพของครู	จำนวน
อายุ	
26-35 ปี	7
36-45 ปี	11
46 ปีขึ้นไป	5
วุฒิการศึกษา	
ต่ำกว่าปริญญาตรี	2
สูงกว่าปริญญาตรี	21
สาขาวิชาที่จบการศึกษา	
วิชาเอกการศึกษาพิเศษ	4
วิชาเอกอื่น ๆ	19
การเข้ารับการอบรม	
เคยผ่านการอบรมการศึกษาพิเศษสำหรับเด็กหูตึง	16
ไม่เคยผ่านการอบรมการศึกษาพิเศษสำหรับเด็กหูตึง	7
การปฏิบัติงานด้านการสอน	
เป็นครูประจำชั้นสอนเด็กหูตึงร่วมกับเด็กปกติ	12
เป็นครูประจำชั้นสอนชั้นพิเศษสำหรับเด็กหูตึง	11
สังกัดของครูผู้สอน	
กองการศึกษาพิเศษ	11
สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ	10
กรมการฝึกหัดครู	2

ตารางที่ 3 สถานภาพของครูผู้ตอบแบบสอบถาม (ต่อ)

สถานภาพของครู	จำนวน
ระดับชั้นที่ปฏิบัติงานสอน	
ป.1	4
ป.2	3
ป.3	7
ป.4	4
ป.5	2
ป.6	3
ประสบการณ์ในการสอนเด็กหูตึง	
ต่ำกว่า 1 ปี	7
1-4 ปี	3
5-9 ปี	10
10 ปีขึ้นไป	3
ประสบการณ์ในการสอนชั้นปกติ	
ต่ำกว่า 5 ปี	2
5-10 ปี	7
10 ปีขึ้นไป	12
ไม่เคยสอนในชั้นปกติ	2
เหตุผลที่ได้รับมอบหมายให้สอน เด็กหูตึง	
ตรงกับวุฒิ	3
สมัครใจสอนเอง	8
ตรงกับสังกัดที่ปฏิบัติงานอยู่	6
ครูไม่พอ	6

ตารางที่ 3 สถานภาพของครูผู้ตอบแบบสอบถาม (ต่อ)

สถานภาพของครู	จำนวน
การได้รับการนิเทศ	
เดือนละครั้ง	2
เทอมละครั้ง	10
มีละครั้ง	11

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่าครูผู้สอนเด็กหูตึงมีจำนวน 4 คนเท่านั้นที่จบการศึกษาในวิชาเอกการศึกษาพิเศษ แต่มีจำนวน 16 คน ที่เคยผ่านการอบรมทางด้านการศึกษาพิเศษเกี่ยวกับการสอนเด็กหูตึง และครูผู้สอนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 7 คน ซึ่งมากกว่าระดับชั้นอื่น

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนในด้าน

1. อาคารสถานที่และวัสดุอุปกรณ์
2. บุคลากร
3. หลักสูตรและการเรียนการสอน
4. อุปกรณ์การสอน
5. การวัดผลประเมินผล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงในตารางที่ 4-11

ตารางที่ 4 จำนวนผู้บริหาร และครูที่แสดงความคิดเห็นในด้านอาคารสถานที่และวัสดุอุปกรณ์

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
สิ่งรบกวนต่าง ๆ คือ		
เสียง	19	61.29
ควัน	5	16.13
กลิ่น	12	38.71
ความเหมาะสมของสภาพห้องเรียน		
เหมาะสม	15	48.39
ไม่เหมาะสม	16	51.61
ความเพียงพอของอาคารสถานที่		
พอเพียง	20	64.52
ไม่พอเพียง	11	35.48
ห้องบริการต่าง ๆ สำหรับเด็กหูตึง		
ห้องบริการฝึกพูด	17	54.84
ห้องบริการสอนซ่อมเสริม	6	19.35
ห้องแนะแนว	18	58.06
วัสดุอุปกรณ์สำหรับช่วยในการเรียนการสอนเด็กหูตึง		
เครื่องช่วยฟังเฉพาะตัว	15	48.39
เครื่องขยายเสียงระบบลูป	13	41.94
เครื่องบันทึกเสียงเพื่อฝึกพูด	12	38.71
กระจกเงาติดผนัง	17	54.84
ไมโครโฟนและเครื่องขยายเสียง	5	16.13

จากตารางที่ 4 ผู้บริหารและครูมีความเห็นว่า สภาพแวดล้อมเกี่ยวกับอาคารสถานที่
ถูกรบกวนจากเสียงร้อยละ 61.29 รองลงมาคือถูกรบกวนจากกลิ่นร้อยละ 38.71 และจาก
ควันร้อยละ 16.13

ผู้บริหารและครูส่วนใหญ่มีความเห็นว่าสภาพของห้องเรียนยังไม่เหมาะสมสำหรับเด็ก
หญิงร้อยละ 51.61 และเห็นว่าเหมาะสมดีแล้วร้อยละ 48.39

ด้านความเพียงพอของอาคารสถานที่ ส่วนใหญ่ผู้บริหารและครูมีความเห็นว่าพอเพียงแล้ว
ร้อยละ 64.52 ไม่พอเพียง ร้อยละ 35.48

โรงเรียนต่าง ๆ มีห้องบริการคือห้องแนะแนว และห้องบริการฝึกพูดในจำนวนใกล้เคียง
กันคือ ร้อยละ 58.06 และ 54.84 ส่วนห้องบริการสอนซ่อมเสริมมีเพียงร้อยละ 19.35 ในห้องเรียนมี
วัสดุอุปกรณ์สำหรับช่วยในการเรียนการสอนเด็กหูตึง คือ กระจกเงาติดผนังร้อยละ 54.84
เครื่องช่วยฟังเฉพาะตัว ร้อยละ 48.39 รองลงมาคือ มีเครื่องขยายเสียงระบบลูปร้อยละ
41.94 เครื่องบันทึกเสียงเพื่อฝึกพูดร้อยละ 38.71 และมีไมโครโฟนและเครื่องขยายเสียง
ร้อยละ 16.13

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5 จำนวนผู้บริหารและครูที่แสดงความคิดเห็นในด้านบุคลากร

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ครูสนับสนุนการสอน เด็กหญิง		
ครูฝึกพูด	8	25.81
นักแก้ไขการพูด	5	16.13
ไม่มี	19	61.29
ลักษณะของครูโดยส่วนรวมในโรงเรียน		
เป็นกันเอง	27	87.10
เคร่งเครียด	2	6.45
ต่างคนต่างอยู่	4	12.90

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่า ในโรงเรียนต่าง ๆ ส่วนใหญ่ไม่มีครูสนับสนุนการสอน ร้อยละ 61.29 รองลงมาคือมีครูฝึกพูดร้อยละ 25.81 และนักแก้ไขการพูด ร้อยละ 16.13

ลักษณะของครูโดยส่วนรวมในโรงเรียนครูมีความเห็นว่าเป็นกันเอง ร้อยละ 87.10 รองลงมาคือต่างคนต่างอยู่ ร้อยละ 12.90 มีเพียงร้อยละ 6.45 เท่านั้นที่เห็นว่าเคร่งเครียด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6 จำนวนผู้บริหารและครูที่แสดงความคิดเห็นในด้านหลักสูตรที่ใช้ในการสอน เด็กหญิง

ความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
หลักสูตรที่ใช้ในการสอน เด็กหญิง		
ใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521	26	83.87
ใช้หลักสูตรประถมศึกษา แต่ปรับเนื้อหาใหม่	10	32.26
ให้เหมาะสมกับ เด็กหญิง		
เนื้อหาของหลักสูตรที่ใช้		
เหมาะสมดีแล้ว	8	25.81
เนื้อหา เป็น เรื่องใกล้ตัวเด็กเกินไป	1	3.23
เนื้อหา มากเกินไปสอนไม่ทัน	21	67.74
เนื้อหา ยาก เกินความสามารถของเด็ก	20	64.52
ความเหมาะสมของ เนื้อหาหลักสูตรกับคาบ เวลาที่กำหนด		
เหมาะสมดีแล้ว	11	35.48
ควร เพิ่ม เวลาให้มากขึ้น	12	38.71
ไม่เหมาะสม	14	45.16

จากตารางที่ 6 หลักสูตรที่ใช้ในการสอนเด็กหญิง ส่วนใหญ่โรงเรียนใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ร้อยละ 83.87 รองลงมาคือ ใช้หลักสูตรประถมศึกษาแต่ปรับเนื้อหาใหม่ให้เหมาะสมกับเด็กหญิง ร้อยละ 32.26

เนื้อหาของหลักสูตร ผู้บริหารและครู ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า เนื้อหามากและยาก เกินความสามารถของเด็กหญิง คิดเป็นร้อยละใกล้เคียงกัน คือ 67.74 และ 64.52 ส่วนที่คิดว่า เนื้อหาของหลักสูตร เหมาะสมดีแล้วร้อยละ 25.81 และ เนื้อหาเป็น เรื่องใกล้ตัวเด็กเกินไปร้อยละ 3.23

ด้านความเหมาะสมของเนื้อหาหลักสูตรกับคาบเวลาที่กำหนด ส่วนใหญ่ผู้บริหารและครูมีความเห็นว่า ยังไม่เหมาะสม ร้อยละ 45.16 รองลงมาคือ ควรเพิ่มเวลาให้มากขึ้นร้อยละ 38.71 และที่เห็นว่าเหมาะสมดีแล้วมีร้อยละ 35.48

ตารางที่ 7 ที่มาของงบประมาณและการจัดการเรียนการสอน เด็กหูตึงในโรงเรียนประถมศึกษา

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ที่มาของงบประมาณที่จะสนับสนุนด้านการเรียนการสอน		
เด็กหูตึง		
กองการศึกษาพิเศษ	17	54.84
สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ	8	25.81
สมาคมผู้ปกครองและครูของโรงเรียน	12	38.71
มูลนิธิต่าง ๆ	7	22.58
ที่อื่น ๆ คือกลุ่มอาสาสมัคร '25	7	22.58
ลักษณะการจัดการเรียนการสอน เด็กหูตึงในโรงเรียน		
จัดชั้นพิเศษไม่เรียนร่วมกับเด็กปกติ	4	12.90
จัดชั้นพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติเป็นบางเวลา	22	70.97
จัดชั้นเรียนร่วมกับเด็กปกติเต็มเวลา	21	67.74
การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เด็กหูตึง		
ครูกำหนดกิจกรรมให้ยึดหยุ่นได้	22	70.97
ครูนำเอาประสบการณ์หลาย ๆ วิชามาสัมพันธ์กัน	18	58.06
ครูใช้วิธีการสอนหลาย ๆ วิธีให้เหมาะสมกับเด็กหูตึง	23	74.19

ตารางที่ 7 ที่มาของงบประมาณและการจัดการเรียนการสอน เด็กหูตึงในโรงเรียน
ประถมศึกษา (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
วิธีการสอนที่ครูใช้		
สอนพร้อมกันทั้งห้อง	10	32.26
สอนพร้อมกันทั้งห้อง เมื่อจบแล้วครูเรียกเด็ก-	23	74.19
หูตึงมาทบทวนกับครูอีกครั้งหนึ่ง		
แยกสอนเป็น 2 กลุ่ม	2	6.45

จากตารางที่ 7 ส่วนใหญ่แล้วโรงเรียนได้งบประมาณจากกองการศึกษาพิเศษ ร้อยละ 54.84 รองลงมาคือได้จากสมาคมผู้ปกครองและครูของโรงเรียนร้อยละ 38.71 จากสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติร้อยละ 25.81 จากมูลนิธิต่าง ๆ และกลุ่มอาสาสมัคร '25 ร้อยละ 22.58

ลักษณะการจัดการเรียนการสอน ส่วนใหญ่โรงเรียนจัดเป็นชั้นพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติเป็นบางเวลา และจัดชั้นเรียนร่วมกับเด็กปกติเต็มเวลา ในจำนวนใกล้เคียงกันคือ ร้อยละ 70.97 และ 67.74

ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูส่วนใหญ่ใช้วิธีการสอนหลาย ๆ วิธีเพื่อให้เหมาะสมกับเด็กหูตึง ร้อยละ 74.19 รองลงมาคือครูกำหนดกิจกรรมให้ยืดหยุ่นได้ ร้อยละ 70.97 และครูนำเอาประสบการณ์หลาย ๆ วิชามาสัมพันธ์กัน ร้อยละ 58.06

ด้านวิธีการสอน ครูส่วนใหญ่สอนพร้อมกันทั้งห้อง และ เมื่อสอนจบแล้วจึง เรียกเด็กหูตึงมาทบทวนกับครูอีกครั้งหนึ่ง ร้อยละ 74.19 รองลงมาคือสอนพร้อมกันทั้งห้อง ร้อยละ 32.26 และแยกสอนเป็น 2 กลุ่ม ร้อยละ 6.45

ตารางที่ 8 ลักษณะการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมของครูผู้สอน เด็กหูตึงในโรงเรียน
ประถมศึกษา

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ลักษณะการสอนของครูที่สอน เด็กหูตึง		
ครูเตรียมการสอนเป็นอย่างดี	20	64.52
ครูมีความมั่นใจขณะสอน	18	58.06
ครูมีเอกสารหรืออุปกรณ์ประกอบการสอน	20	64.52
ครูเปิดโอกาสให้เด็กได้ซักถามและแสดงความคิดเห็น	21	67.74
ครูให้เด็กมีโอกาสใช้อุปกรณ์การสอน	25	80.65
ลักษณะการให้ เด็กหูตึงมีส่วนร่วม ในกิจกรรมการเรียนการสอน		
ให้ เด็กหูตึงมีส่วนร่วมทุกขั้นตอนของกิจกรรม	22	70.97
ให้ เด็กหูตึงมีส่วนร่วม เป็นบางครั้ง	11	35.48
ไม่ให้ เด็กหูตึงมีส่วนร่วม ในกิจกรรมต่าง ๆ	1	3.23
ความสามารถในการสอนของครูผู้สอน		
เตรียมการสอนและสอนได้ตามหลักสูตรและเวลา	15	48.39
เลือกวิธีสอนได้เหมาะสมกับเด็ก	20	64.52
สามารถสร้างความสนใจของเด็กได้ดี	12	38.71
เข้าใจหลักจิตวิทยาของเด็กปกติและเด็กหูตึง	17	54.84

จากตารางที่ 8 ลักษณะการสอนของครูที่สอน เด็กหูตึง ส่วนใหญ่ครูให้เด็กมีโอกาสใช้
อุปกรณ์การสอนร้อยละ 80.65 รองลงมาคือครูเปิดโอกาสให้เด็กได้ซักถามและแสดงความคิดเห็น
ร้อยละ 67.74 ครูเตรียมการสอนเป็นอย่างดีและครูมีเอกสารหรืออุปกรณ์ประกอบการสอน
อย่างละเท่ากันคือ ร้อยละ 64.52 ครูมีความมั่นใจขณะสอนร้อยละ 58.06

ลักษณะการให้เด็กหญิงมีส่วนร่วมในกิจกรรม ส่วนใหญ่ครูให้เด็กหญิงมีส่วนร่วมทุกขั้นตอนของกิจกรรม ร้อยละ 70.97 รองลงมาคือ ครูให้เด็กหญิงมีส่วนร่วมในกิจกรรมเป็นบางครั้ง ร้อยละ 35.48 ด้านความสามารถของครูผู้สอน ครูส่วนใหญ่เลือกวิธีสอนได้เหมาะสมกับเด็ก ร้อยละ 64.52 รองลงมาคือ เข้าใจหลักจิตวิทยาของเด็กปกติและเด็กหญิง ร้อยละ 54.84 ครูเตรียมการสอนและสอนได้ตามหลักสูตรและเวลา ร้อยละ 48.39 ครูสามารถเข้าใจความสนใจของเด็กได้ดี ร้อยละ 38.71

ตารางที่ 9 ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการแสดงออกของเด็ก

การแสดงออกของเด็ก	จำนวน	ร้อยละ
เด็กปกติขณะ เรียนร่วมกับ เด็กหญิง		
จำเรียงสनुกสนาน	25	80.65
มีความจริงใจ	16	51.61
ล้อเลียน	1	3.23
ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน	2	6.45
เด็กหญิงขณะ เรียนร่วมกับ เด็กปกติ		
จำเรียงสनुกสนาน	24	77.42
เคร่งเครียด	2	6.45
มีความจริงใจ	14	45.16
ไม่ไว้วางใจ	1	3.23
ไม่มั่นใจในตนเอง	1	3.23
อยากรู้ อยากเห็น	2	6.45

จากตารางที่ 9 ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการแสดงออกของเด็กปกติขณะ เรียนร่วมกับ เด็กหญิง ส่วนใหญ่มีความจำเรียงสनुกสนาน ร้อยละ 80.65 รองลงมาคือมีความจริงใจ ร้อยละ 51.61 ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ร้อยละ 6.45 และล้อเลียน ร้อยละ 3.23

ส่วนความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการแสดงออกของเด็กหญิงขณะ เรียนร่วมกับ เด็กปกติ
 ส่วนใหญ่คิดว่าร่าเริงสนุกสนาน ร้อยละ 77.42 รองลงมาคือมีความจริงจัง ร้อยละ 45.16
 เคร่งเครียดและอยากรู้้อยากเห็น ร้อยละ 6.45

ตารางที่ 10 ลักษณะการจัดทำอุปกรณ์ของครู

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
การสร้างและใช้อุปกรณ์การสอนของครู		
ครูมีอุปกรณ์การสอนพร้อม โดยโรงเรียนจัดหาให้ทั้งหมด	1	3.23
โรงเรียนจัดหาอุปกรณ์ให้บ้างแต่ไม่พอ	16	51.61
ครูต้องสร้างและจัดหาอุปกรณ์การสอนขึ้นเอง	17	54.84
ครูสร้างอุปกรณ์เองบ้างให้นักเรียนร่วมกันสร้างบ้าง	18	58.06
งบประมาณที่ใช้ในการจัดทำอุปกรณ์การสอน		
โรงเรียนใช้งบประมาณทั้งหมด	5	16.13
โรงเรียนใช้งบประมาณบางส่วน บางส่วนเป็นเงิน – ส่วนตัวของครู	25	80.65
ผู้ปกครองช่วยออกค่าใช้จ่ายในการจัดทำอุปกรณ์	9	29.03
กองการศึกษาพิเศษจัดให้บ้าง	3	9.68
การใช้อุปกรณ์ในการสอนของครู		
ครูใช้อุปกรณ์การสอนทุกวิชา	22	70.97
ครูใช้อุปกรณ์การสอน เป็นบางวิชา	5	16.13
ครูใช้อุปกรณ์การสอนหลายชนิด	14	45.16
ครูใช้อุปกรณ์การสอน เป็นบางชนิด	2	6.45

จากตารางที่ 10 ส่วนใหญ่ในการสร้างอุปกรณ์การสอน ครูสร้างอุปกรณ์การสอนเองบ้าง ให้นักเรียนร่วมกันสร้างบ้าง ครูต้องสร้างและจัดหาอุปกรณ์การสอนขึ้นเอง โรงเรียนจัดหาอุปกรณ์ให้บ้างแต่ไม่พอ เป็นจำนวนใกล้เคียงกันคือ ร้อยละ 58.06, 54.84 และ 51.61

งบประมาณที่ใช้ในการจัดทำอุปกรณ์การสอนส่วนใหญ่ โรงเรียนในทั้งงบประมาณบางส่วน ร้อยละ 80.65 บางส่วนเป็นเงินส่วนตัวของครู รองลงมาคือผู้ปกครองช่วยออกค่าใช้จ่ายให้ร้อยละ 29.03

การใช้อุปกรณ์การสอน ครูใช้อุปกรณ์การสอนทุกวิชา ร้อยละ 70.97 รองลงมาคือ ครูใช้อุปกรณ์การสอนหลายชนิด ร้อยละ 45.16

ตารางที่ 11 วิธีการวัดผล และการสอนซ่อมเสริมสำหรับเด็กหญิง

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
วิธีการที่ใช้ในการวัดผล		
การสังเกต	14	45.16
การสอบข้อเขียน	25	80.65
การสอบปากเปล่า	12	38.71
การสอบภาคปฏิบัติ	16	51.61
การอภิปรายซักถาม	6	19.35
การตรวจผลงานเด็ก	17	54.84
ใช้หลายวิธีประกอบกัน	23	74.19
การจัดการสอนซ่อมเสริมหลังการประเมินผล		
สอนซ่อมเสริมทุกครั้งหลังจากประเมินผลแล้ว	27	87.10
สอนซ่อมเสริมเป็นบางครั้ง	4	12.90

จากตารางที่ 11 ในการวัดผลและประเมินผลส่วนใหญ่ครูใช้วิธีการสอบข้อเขียน ร้อยละ 80.65 รองลงมาคือ การใช้หลาย ๆ วิธีประกอบกันร้อยละ 74.19 หลังจาก การประเมินผลแล้วส่วนใหญ่ ครูได้จัดสอนซ่อม เสริมให้เด็กทุกครั้ง คิดเป็นร้อยละ 87.10 นอกจากนี้ ผู้บริหารและครูยังมีปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลในด้านต่าง ๆ คือ ปัญหาการวัดผลภาค ทฤษฎี และภาคปฏิบัติ ปัญหาเกี่ยวกับเวลาที่ใช้ในการวัดผล และปัญหาเกี่ยวกับเกณฑ์ที่ใช้ในการ วัดผลเด็กหญิง

ตอนที่ 3

3.1 แบบสอบถามผู้บริหาร เกี่ยวกับปัญหาด้าน

1. การบริหารงานบุคลากร
2. การบริหารงานวิชาการ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล แสดงในตารางที่ 12-13

ตารางที่ 12 ค่ามัชฌิม เลขคณิตและส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับปัญหาด้านการบริหารงาน บุคลากร ของผู้บริหาร

ปัญหาการบริหารงานบุคลากร	\bar{X}	S.D.	แปลความ
1. จำนวนบุคลากรที่มีวุฒิทางการศึกษาพิเศษ	3.60	1.41	มีปัญหามาก
2. ความเพียงพอของบุคลากรที่สอน เด็กหญิง	3.25	1.29	มีปัญหปานกลาง
3. ความสามารถของครูที่สอน เด็กหญิง	2.87	1.05	มีปัญหปานกลาง
4. ประสิทธิภาพของครูที่สอน เด็กหญิง	3.00	1.00	มีปัญหปานกลาง
5. ความร่วมมือของครูในโรงเรียนต่อการ จัดกิจกรรมในการสอน เด็กหญิง	2.75	0.66	มีปัญหปานกลาง
6. ความสนใจการแสวงหาความรู้ของครูที่สอน เด็กหญิง	2.62	0.69	มีปัญหปานกลาง
7. เวลาในการจัดอบรมหรือให้ความรู้แก่ครู ผู้สอน เด็กหญิง	3.00	1.39	มีปัญหปานกลาง
8. ขวัญและกำลังใจของครูผู้สอน เด็กหญิง	2.50	0.5	มีปัญหาน้อย

จากตารางที่ 12 แสดงให้เห็นว่า โดยเฉลี่ยผู้บริหารประสบปัญหาในระดับมาก เรื่อง การขาดแคลนบุคลากรที่มีวุฒิทางการศึกษาพิเศษ ประสบปัญหาในระดับปานกลาง เรื่อง ความเพียงพอของบุคลากรที่สอน เด็กหูตึง ความสามารถของครูที่สอน เด็กหูตึง ประสิทธิภาพของครู ความร่วมมือของครูในโรงเรียนต่อการจัดกิจกรรมในการสอน เด็กหูตึง และ เวลาในการจัดอบรมหรือให้ความรู้แก่ครูผู้สอน เด็กหูตึง และ โดยเฉลี่ยที่เป็นปัญหาน้อยคือ เรื่องขวัญและกำลังใจครูผู้สอน เด็กหูตึง

ตารางที่ 13 ค่ามัชฌิม เลขคณิต และส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัญหาด้านการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร

ปัญหาการบริหารงานวิชาการ	\bar{X}	S.S.	แปลความ
1. การปรับหลักสูตรให้เหมาะสมกับเด็กหูตึง	3.37	0.85	มีปัญหাপานกลาง
2. การนิเทศการสอนแก่ครูผู้สอน เด็กหูตึง	3.00	0.71	มีปัญหাপานกลาง
3. การบริการจัดการสอนซ่อม เสริม ให้กับ เด็กหูตึง	3.12	0.78	มีปัญหাপานกลาง
4. การจัดครู เข้าสอนแทนในกรณีที่ครูสอน เด็กหูตึง ไม่มา	3.00	1.22	มีปัญหাপานกลาง
5. การจัดครู เข้าสอนตามความสามารถและ วิชาเอกที่ได้ศึกษามา	2.50	0.71	มีปัญหาน้อย
6. การให้ความช่วยเหลือแนะนำในการแก้ปัญหา เมื่อเด็กหูตึงประสบปัญหาอย่างใดอย่างหนึ่ง	2.75	0.66	มีปัญหাপานกลาง
7. งบประมาณที่สนับสนุนและพัฒนาการเรียน การสอนในโครงการสอน เด็กหูตึง	3.12	1.16	มีปัญหাপานกลาง
8. การติดตามผลการปฏิบัติการสอนของครู	3.25	0.43	มีปัญหাপานกลาง
9. การจัดให้มีการอบรมหรือให้ความรู้ทาง วิชาการแก่ครูที่สอน เด็กหูตึง	3.00	0.00	มีปัญหাপานกลาง

จากตารางที่ 13 แสดงให้เห็นว่า ในด้านการบริหารงานวิชาการ โดยเฉลี่ยผู้บริหาร เห็นว่ามีปัญหาในระดับปานกลาง เกือบทุกเรื่อง เช่น การปรับหลักสูตรให้เหมาะสมกับ เด็กหูตึง การนิเทศการสอนแก่ครูผู้สอน การบริการจัดการสอนซ่อม เสริมให้ เด็กหูตึง ฯลฯ ส่วนโดยเฉลี่ย มีปัญหาน้อยในเรื่อง การจัดครู เข้าสอนตามความสามารถและวิชา เอกที่ได้ศึกษามา

3.2 แบบสอบถามครูผู้สอนเกี่ยวกับปัญหาด้าน

1. ผู้บริหาร
2. การเรียนการสอน
3. วัสดุอุปกรณ์
4. การวัดผลประเมินผล
5. ความร่วมมือของผู้ปกครอง

ผลการวิเคราะห์แสดงในตารางที่ 14-18

ตารางที่ 14 ค่ามัชฌิม เลขคณิต และส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัญหาของครู เกี่ยวกับ ผู้บริหาร

ปัญหา เกี่ยวกับผู้บริหาร	\bar{X}	S.D	แปลความ
1. การสนับสนุนของฝ่ายบริหารที่จะให้ครูได้รับความ รู้เพิ่มเติมด้วยการอบรมสัมมนาหรือประชุมทาง วิชาการ	3.66	1.11	มีปัญหามาก
2. การให้โอกาสครูในการหาความรู้เพิ่มเติมโดย การเรียนต่อ	3.26	1.07	มีปัญหามาก
3. การสนับสนุนจากฝ่ายบริหารในการจัดกิจกรรม ส่งเสริมการเรียนการสอน เด็กหูตึง	3.00	0.72	มีปัญหามาก
4. การส่งเสริมและสนับสนุนด้านงบประมาณจาก ฝ่ายบริหาร	3.69	0.65	มีปัญหามาก
5. การให้ความแนะนำช่วยเหลือครูในด้านอุปกรณ์ การสอนและสื่อการเรียนการสอนสำหรับเด็กหูตึง	3.00	0.66	มีปัญหามาก

ตารางที่ 14 ค่ามัธยฐาน, เลขคณิต และส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัญหาของครูเกี่ยวกับ
ผู้บริหาร (ต่อ)

ปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหาร	\bar{X}	S.D.	แปลความ
6. การให้ความร่วมมือในการแก้ปัญหาด้านการเรียนการสอน เด็กหูตึง	3.17	0.76	มีปัญหปานกลาง
7. การรับฟังความคิดเห็นของครูจากฝ่ายบริหาร	3.00	0.72	มีปัญหปานกลาง
8. การจัดครู เข้าสอน ในแต่ละชั้นตามความสามารถของครู	3.39	0.49	มีปัญหปานกลาง
9. การจัดหาอุปกรณ์การสอนและหนังสือต่าง ๆ ให้ อย่างเพียงพอจากฝ่ายบริหาร	3.26	0.74	มีปัญหปานกลาง
10. การมี เสรีภาพในการปฏิบัติงาน	3.04	0.91	มีปัญหปานกลาง

จากตารางที่ 14 แสดงให้เห็นว่า ปัญหาของครูเกี่ยวกับผู้บริหาร โดยเฉลี่ยครูประสบปัญหาในระดับมาก เรื่องการส่งเสริมและสนับสนุนด้านงบประมาณจากฝ่ายบริหาร และ เรื่องการสนับสนุนของฝ่ายบริหารที่จะให้ครูได้รับความรู้เพิ่มเติม ด้วยการอบรม สัมมนา หรือประชุมทางวิชาการประสบปัญหาในระดับปานกลาง เรื่องการให้โอกาสครูในการหาความรู้เพิ่มเติมโดยการเรียนต่อ การสนับสนุนจากฝ่ายบริหารในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอน เด็กหูตึง การแนะนำช่วยเหลือครู ในด้านอุปกรณ์การสอนและสื่อการเรียนการสอนสำหรับเด็กหูตึง การให้ความร่วมมือในการแก้ปัญหาด้านการเรียนการสอน เด็กหูตึง ฯลฯ

ตารางที่ 15 คำขวัญนิม เลขคณิต และส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัญหาของครูด้านการเรียนการสอน

ปัญหาการเรียนการสอน	\bar{X}	S.D.	แปลความ
1. จุดมุ่งหมายในการสอนกว้างและสูงเกินไปสำหรับเด็กหัด ทำให้ปฏิบัติตามได้ยาก	3.52	0.65	มีปัญหปานกลาง
2. เนื้อหาบทเรียนบางบทยากเกินความสามารถของเด็กหัด	3.65	0.63	มีปัญหามาก
3. การนำเรื่องราวในชีวิตประจำวันมาแทรกในเนื้อหาวิชาที่สอน	3.30	0.62	มีปัญหปานกลาง
4. การแบ่งเนื้อหาที่กำหนดในแผนการสอนให้เหมาะสมกับเวลาของแต่ละสัปดาห์และแต่ละภาคเรียน	3.35	0.56	มีปัญหปานกลาง
5. การดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนให้พอดีกับเวลาที่กำหนด	3.30	0.69	มีปัญหปานกลาง
6. การจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตรที่จะช่วยส่งเสริมให้ความรู้แก่เด็กหัด	3.17	0.70	มีปัญหปานกลาง
7. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับวัยและระดับชั้นของเด็กหัด	3.13	0.54	มีปัญหปานกลาง
8. ความพร้อมของครูที่จะต้องจัดกิจกรรมหลาย ๆ ประเภท	3.09	0.72	มีปัญหปานกลาง
9. ความร่วมมือของบุคลากรอื่น ๆ ในโรงเรียน เกี่ยวกับการเรียนการสอน เด็กหัด	2.87	0.08	มีปัญหปานกลาง
10. ความรู้ความเข้าใจในเรื่องเทคนิคและวิธีสอน เด็กหัด	2.78	0.59	มีปัญหปานกลาง
11. เวลาและวิธีการที่ใช้สอนซ่อมเสริมให้แก่เด็กหัด	2.96	0.69	มีปัญหปานกลาง

ตารางที่ 15 คำสัมภาษณ์ เลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัญหาของครูด้านการเรียนการสอน (ต่อ)

ปัญหาด้านการเรียนการสอน	\bar{X}	S.D.	แปลความ
12. การสอนให้เด็กหัดเกิดความคิดสร้างสรรค์	2.91	0.65	มีปัญหปานกลาง
13. การที่จะต้องใช้เวลาในการอธิบายบทเรียนให้แก่เด็กหัดมากกว่าปกติ	4.04	0.55	มีปัญหามาก
14. การใช้จิตวิทยาในการสอนเด็กหัด	3.48	0.77	มีปัญหปานกลาง
15. ครูฝึกเด็กหัดเป็นรายบุคคลไม่ได้เพราะจำนวนเด็กมีมากเกินไป	3.57	0.88	มีปัญหปานกลาง
16. การขาดความพร้อมในการร่วมกิจกรรมตามบทเรียนของเด็กหัด	3.13	0.74	มีปัญหปานกลาง
17. การที่เด็กหัดทำแบบฝึกหัดช้ากว่าปกติ	3.35	0.56	มีปัญหปานกลาง
18. การมอบหมายให้เด็กหัดค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง	3.13	0.80	มีปัญหปานกลาง
19. การขาดเรียนบ่อย ๆ ของเด็กหัด	2.09	0.65	มีปัญหาน้อย
20. การเรียนการสอนเด็กหัดต้องใช้สื่อการสอนมากกว่าปกติ	3.65	0.81	มีปัญหามาก

จากตารางที่ 15 แสดงให้เห็นว่าในด้านการเรียนการสอนนั้น โดยเฉลี่ยครูเห็นว่า มีปัญหามากในเรื่อง การที่จะต้องใช้เวลาในการอธิบายบทเรียนให้แก่เด็กหัดมากกว่าปกติ การเรียนการสอนเด็กหัดต้องใช้สื่อการสอนมากกว่าปกติ และเรื่อง เนื้อหาบทเรียนบางบทยากเกินความสามารถของเด็กหัด ส่วนโดยเฉลี่ยครูเห็นว่า มีปัญหาในระดับปานกลางได้แก่ การนำเรื่องราวในชีวิตประจำวันมาแทรกในเนื้อหาวิชาที่สอน การแบ่งเนื้อหาที่กำหนดในแผนการสอนให้เหมาะสมกับเวลา การดำเนินกิจกรรมการสอนให้พอดีกับเวลาที่กำหนด การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่จะช่วยส่งเสริมให้ความรู้แก่เด็กหัด การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับวัยและระดับชั้น ฯลฯ และโดยเฉลี่ยครูมีปัญหาน้อยในเรื่อง การขาดเรียนของเด็กหัด

ตารางที่ 16 ค่ามัชฌิม เลขคณิต และส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัญหาของครูด้านวัสดุอุปกรณ์

ปัญหาด้านวัสดุอุปกรณ์	\bar{X}	S.D.	แปลความ
1. ความสามารถในการทำอุปกรณ์การสอน	3.00	0.83	มีปัญหปานกลาง
2. ความสามารถในการใช้อุปกรณ์การสอน	2.87	0.68	มีปัญหปานกลาง
3. ความเพียงพอของวัสดุที่จะใช้ทำอุปกรณ์	3.64	0.75	มีปัญหามาก
4. การเลือกอุปกรณ์การสอนให้เหมาะสมกับจุดมุ่งหมายและเนื้อหาที่จะสอน	3.13	0.68	มีปัญหปานกลาง
5. เวลาที่ใช้ในการผลิตอุปกรณ์การสอนและสื่อการเรียนต่าง ๆ	3.77	0.87	มีปัญหามาก
6. งบประมาณที่ใช้ในการผลิตอุปกรณ์การสอนและสื่อการเรียน	3.85	0.87	มีปัญหามาก
7. การสนับสนุนช่วยเหลือจากโรงเรียนและหน่วยงานที่รับผิดชอบในการจัดหาสื่อการเรียน	3.26	0.61	มีปัญหปานกลาง
8. การเลือกอุปกรณ์ที่เหมาะสมกับวัยและชั้นเรียน	3.39	0.64	มีปัญหปานกลาง
9. การจัดหาสื่อการสอนให้ทันกับการสอนทุกครั้ง	3.26	0.67	มีปัญหปานกลาง
10. การส่งเสริมแนะนำจากฝ่ายบริหารด้านการใช้และสร้างอุปกรณ์การสอน	3.04	0.81	มีปัญหปานกลาง
11. การขาดอุปกรณ์เฉพาะสำหรับสอนเด็กหูตึง เช่น เครื่องขยายเสียงระบบลูบ สำหรับสอนพูด	3.89	1.21	มีปัญหามาก

จากตารางที่ 16 แสดงให้เห็นว่า ปัญหาด้านวัสดุอุปกรณ์โดย เฉลี่ยครู เห็นว่ามีปัญหามาก ในเรื่อง การขาดอุปกรณ์เฉพาะสำหรับสอนเด็กหูตึง งบประมาณที่ใช้ในการผลิตอุปกรณ์การสอนและสื่อการเรียน เวลาที่ใช้ในการผลิตอุปกรณ์และสื่อการเรียน ความเพียงพอของวัสดุที่จะใช้ทำอุปกรณ์ และ มีปัญหปานกลางในเรื่อง ความสามารถในการทำอุปกรณ์การสอน ความสามารถในการใช้ อุปกรณ์การสอน การเลือกอุปกรณ์ให้เหมาะสมกับจุดมุ่งหมายและเนื้อหา การสนับสนุนช่วยเหลือจาก

โรงเรียนและหน่วยงานที่รับผิดชอบในการจัดหาสื่อการเรียน การเลือกอุปกรณ์ที่เหมาะสมกับวัย และชั้นเรียน การจัดหาสื่อการสอนให้ทันกับการสอนทุกครั้ง และการส่งเสริมแนะนำจากฝ่ายบริหารด้านการใช้และสร้างอุปกรณ์การสอน

ตารางที่ 17 คำมัชฌิม เลขคณิต และส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัญหาของครูด้านการวัด และประเมินผล

ปัญหาด้านการวัดและประเมินผล	\bar{X}	S.D.	แปลความ
1. การปรับ เกณฑ์การวัดผลประเมินผลที่ใช้กับ เด็กหูตึง	3.22	0.78	มีปัญหাপานกลาง
2. เวลาที่ใช้ในการทดสอบภาคทฤษฎี	3.80	0.69	มีปัญหามาก
3. เวลาที่ใช้ในการทดสอบภาคปฏิบัติ	3.72	0.66	มีปัญหามาก
4. การวัดผลระหว่างเรียน เป็นระยะ ๆ หลังจากจบแต่ละบทเรียน	3.17	0.64	มีปัญหাপานกลาง
5. การตัดสินใจให้เด็กหูตึงผ่านจุดประสงค์ต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ในสมุดประจำชั้น	3.35	0.81	มีปัญหাপานกลาง
6. การสนับสนุนจากฝ่ายบริหารในการส่งเสริมให้ครูได้รับความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผลเด็กหูตึง	3.17	0.56	มีปัญหাপานกลาง
7. การวัดผลโดยการสัมภาษณ์ หรือทดสอบด้วยวาจา	3.61	0.92	มีปัญหามาก
8. ความสามารถของครูในการตรวจสอบพฤติกรรมที่ไม่สามารถเห็นได้เด่นชัดของเด็กหูตึง	3.39	0.82	มีปัญหাপานกลาง
9. ความร่วมมือของฝ่ายบริหารในการแก้ปัญหาด้านการวัดผล	3.30	0.91	มีปัญหাপานกลาง

จากตารางที่ 17 แสดงให้เห็นว่า ปัญหาด้านการวัดและประเมินผล โดยเฉลี่ยครูเห็นว่า มีปัญหามากในเรื่อง เวลาที่ใช้ในการทดสอบภาคทฤษฎี เวลาที่ใช้ในการทดสอบภาคปฏิบัติ และ เรื่องการวัดผลโดยการสัมภาษณ์หรือทดสอบด้วยวาจา มีปัญหাপานกลางในเรื่อง การปรับเกณฑ์

การวัดผลประเมินผลที่ใช้กับเด็กหูตึง การวัดผลระหว่างเรียน เป็นระยะ ๆ หลังจากจบแต่ละบทเรียน การตัดสินใจให้เด็กหูตึงผ่านจุดประสงค์ต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ในสมุดประจำชั้น การสนับสนุนจากฝ่ายบริหารในการส่งเสริมครูให้ได้รับความรู้เพิ่มเติม เกี่ยวกับการวัดผล เด็กหูตึง ความสามารถของครูในการตรวจสอบพฤติกรรมบางพฤติกรรมที่ไม่สามารถเห็นได้เด่นชัดของ เด็กหูตึง และความร่วมมือของฝ่ายบริหารในการแก้ปัญหาด้านการวัดผล

ตารางที่ 18 คำมีชฌิม เลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัญหาของครูด้าน
ความร่วมมือจากผู้ปกครอง

ปัญหาด้านความร่วมมือจากผู้ปกครอง	\bar{X}	S.D.	แปลความ
1. ความเข้าใจของผู้ปกครอง เด็กหูตึง เกี่ยวกับการเรียนของเด็ก	3.13	0.74	มีปัญหปานกลาง
2. การสนับสนุนและส่งเสริมการเรียนให้แก่เด็กหูตึง	3.04	0.75	มีปัญหปานกลาง
3. การร่วมมือกับโรงเรียนในการปรับปรุงการเรียนของเด็กหูตึงให้ดีขึ้น	3.00	0.88	มีปัญหปานกลาง
4. ความสะดวกในการติดต่อหรือขอพบผู้ปกครอง เด็กหูตึง	2.78	1.02	มีปัญหปานกลาง
5. การสนับสนุนของผู้ปกครองในการจัดหาอุปกรณ์การเรียนให้แก่เด็กหูตึง	2.87	0.90	มีปัญหปานกลาง
6. ความรู้ความสามารถของผู้ปกครอง ในการช่วยเหลือเด็กที่บ้าน เช่น การสอนพูด	2.96	0.86	มีปัญหปานกลาง

จากตารางที่ 18 แสดงให้เห็นว่า ปัญหาด้านความร่วมมือของผู้ปกครองนั้น โดยเฉลี่ย ครูเห็นว่า มีปัญหาในระดับปานกลางในทุก ๆ เรื่อง

ตอนที่ 4 แบบสัมภาษณ์ แบ่งออกเป็น

4.1 แบบสัมภาษณ์ครูผู้สอน เกี่ยวกับสภาพทางการเรียนและสภาพทางสังคม
ของนักเรียน ผลการวิเคราะห์ข้อมูล แสดงในตารางที่ 19-22

ตารางที่ 19 คำสัมภาษณ์ เลขคณิต และส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพทางการเรียนของนักเรียน
หญิงตามความคิดเห็นของครู

สภาพทางการเรียน	\bar{X}	S.D.	แปลความ
1. นักเรียนสามารถเรียนทันเพื่อนมากเพียงใด	3.44	0.69	ปานกลาง
2. นักเรียนสามารถทำแบบฝึกหัดพร้อมกับเพื่อนเพียงใด	3.48	0.75	ปานกลาง
3. นักเรียนสามารถพูดหรือแสดงความคิดเห็นในการทำงานกลุ่มกับเพื่อนได้เพียงใด	3.23	0.97	ปานกลาง
4. นักเรียนสามารถทำงานตามที่ครูกำหนดให้แล้วเสร็จภายในเวลาที่กำหนดได้เพียงใด	3.40	0.81	ปานกลาง
5. นักเรียนมาพบท่านเพื่อปรึกษาหารือเกี่ยวกับปัญหาด้านการเรียนมากนักน้อยเพียงใด	3.12	0.95	ปานกลาง
6. นักเรียนสามารถตอบคำถามของครูเกี่ยวกับบทเรียนที่สอนจบไปแล้วได้เพียงใด	3.06	0.84	ปานกลาง
7. นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนและร่วมกิจกรรมด้านการเรียนการสอนมากเพียงใด	3.25	0.81	ปานกลาง
8. นักเรียนขาดเรียนบ่อยเพียงใด	3.83	0.67	ดี
9. นักเรียนมีสมาธิในการเรียนและการทำแบบฝึกหัดเพียงใด	3.00	0.78	ปานกลาง
10. นักเรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้มากเพียงใด	3.31	0.57	ปานกลาง

ตารางที่ 19 คำมีชฌิม เลขคณิต และส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพทางการเรียนของนักเรียน
หญิงตามความคิดเห็นของครู (ต่อ)

สภาพทางการเรียน	\bar{X}	S.D.	แปลความ
11. นักเรียนมีความรับผิดชอบในการทำงาน ที่ได้รับมอบหมายเพียงใด	3.35	0.81	ปานกลาง
12. ท่านคิดว่านักเรียนมีปัญหาด้านการ เรียนเรื่องอื่นนอกจากนี้เพียงใด	3.04	0.76	ปานกลาง
เฉลี่ย	3.29	0.51	ปานกลาง

จากตารางที่ 19 แสดงให้เห็นว่า ความเห็นของครูเกี่ยวกับสภาพทางการเรียนของ
นักเรียน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับดีในเรื่องการที่นักเรียนมาโรงเรียนสม่ำเสมอสำหรับเรื่องอื่น ๆ
เฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เช่น การทำแบบฝึกหัดพร้อมเพื่อน ๆ การทำงานเสร็จภายในเวลาที่
กำหนดให้ การมาพบครูเพื่อปรึกษาเกี่ยวกับปัญหาด้านการเรียน ฯลฯ

กล่าวโดยสรุป ครูมีความเห็นว่าสภาพทางการเรียนของนักเรียน มีค่าเฉลี่ย
อยู่ในระดับ ปานกลางทุกรายการ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 20 คำขวัญนิมิต เลขคณิต และส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพความสัมพันธ์กับ เพื่อน
ของนักเรียนหญิง ตามความคิดเห็นของครู

ความสัมพันธ์กับ เพื่อน	\bar{X}	S.D.	แปลความ
1. นักเรียนชอบ เล่นกับ เพื่อน เป็นกลุ่มมาก เพียงใด	3.79	0.53	ดี
2. เมื่อมีการจัดกิจกรรม นักเรียนถูกกัน ให้ออกจากกลุ่มบ่อยครั้ง เพียงใด	3.50	0.89	ปานกลาง
3. นักเรียนสนุกสนานในกลุ่มเพื่อน ๆ มาก เพียงใด	3.60	0.53	ดี
4. การสนทนาในกลุ่มเพื่อน ๆ นักเรียนเป็นผู้ ฟังมากกว่าผู้พูด เพียงใด	3.08	0.67	ปานกลาง
5. นักเรียนชอบ เล่นกับ เด็กปกติมากกว่าจะ เล่น กับ เด็กหูตึง เพียงใด	2.90	0.99	ปานกลาง
6. นักเรียนมีโอกาสที่จะได้รู้จักกับเพื่อน ๆ อย่างน้อยแค่ไหน	3.33	0.78	ปานกลาง
7. นักเรียนถูกเพื่อน ๆ ในโรงเรียนล้อ เลียนอย่างน้อยเพียงใด	4.10	0.84	ดี
8. เพื่อน ๆ ยอมรับในความสามารถของ นักเรียนมากเพียงใด	3.27	0.71	ปานกลาง
9. เพื่อน ๆ ให้ความช่วยเหลือในด้านการ เรียนกับนักเรียนมากเพียงใด	3.25	0.81	ปานกลาง
เฉลี่ย	3.24	0.35	ปานกลาง

จากตารางที่ 20 แสดงให้เห็นว่าสภาพความสัมพันธ์กับเพื่อนนั้น ครูเห็นว่าโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับดีในเรื่องการที่นักเรียนชอบเล่นกับเพื่อน เป็นกลุ่ม นักเรียนสนุกสนานในกลุ่มเพื่อน ๗ มากและนักเรียนไม่ถูกล้อเลียนจากเพื่อน ๗ ส่วนที่เฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางคือ เมื่อมีการจัดกิจกรรมนักเรียนถูกกันให้ออกจากกลุ่ม ในการสนทนาในกลุ่มนักเรียนเป็นผู้ฟังพอ ๗ กับ เป็นผู้พูดนักเรียนชอบเล่นกับเด็กปกติเท่ากับ เด็กหญิง

กล่าวโดยสรุป ครูมีความเห็นว่าสภาพความสัมพันธ์กับเพื่อนของนักเรียน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางทุกรายการ

ตารางที่ 21 ค่ามัชฌิม เลขคณิต และส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน

ความสัมพันธ์กับครูผู้สอน	\bar{X}	S.D.	แปลความ
1. นักเรียนต้องการให้ครูเอาใจเป็นพิเศษมากเพียงใด	3.63	0.65	ดี
2. นักเรียนมาพบท่านเพื่อปรึกษาหารือเกี่ยวกับปัญหาอื่น ๆ นอกเหนือจากการเรียนมากเพียงใด	3.19	0.76	ปานกลาง
3. นักเรียนมีความสนิทสนม เป็นกันเองกับครูผู้สอนมากเพียงใด	3.69	0.61	ดี
4. ท่านเข้าใจความรู้สึกของนักเรียนมากเพียงใด	3.90	0.49	ดี
5. ท่านได้ส่งเสริมและให้กำลังใจแก่นักเรียนมากเพียงใด	3.94	0.41	ดี
6. นักเรียน เคย เสนอตัว เพื่อช่วยครูทำงานมากน้อย เพียงใด	3.44	0.66	ปานกลาง
เฉลี่ย	3.63	0.38	ดี

จากตารางที่ 21 แสดงให้เห็นว่า สภาพความสัมพันธ์กับครูผู้สอนของนักเรียน ครูมีความเห็นว่าโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับดีในเรื่อง ครูได้ส่งเสริมและให้กำลังใจแก่นักเรียน ครูเข้าใจความรู้สึกของนักเรียนมาก นักเรียนมีความสนิทสนมเป็นกันเองกับครูผู้สอน ส่วนที่เฉลี่ยในระดับปานกลางคือ นักเรียนมาพบครูเพื่อปรึกษาหารือเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ นักเรียนเคยเสนอตัวเพื่อช่วยครูทำงาน

กล่าวโดยสรุป ครูมีความเห็นว่าสภาพความสัมพันธ์กับครูผู้สอนของนักเรียน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดีทุกรายการ

ตารางที่ 22 ค่ามัชฌิม เลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับสภาพทางอารมณ์ของนักเรียนตามความเห็นของครู

อารมณ์ของนักเรียน	\bar{X}	S.D.	แปลความ
1. สภาพอารมณ์ตามปกติของนักเรียนดีเพียงใด	3.13	0.71	ปานกลาง
2. นักเรียนชอบนั่งเหม่อลอยคนเดียวบ่อยครั้งเพียงใด	3.58	1.15	ปานกลาง
3. นักเรียนมีความมั่นใจในตนเองมากเพียงใด	2.96	0.83	ปานกลาง
4. นักเรียนยอมรับสภาพความบกพร่องของตนเองเพียงใด	3.27	0.62	ปานกลาง
5. นักเรียนสามารถควบคุมตนเองให้อยู่ในระเบียบวินัยได้มากเพียงใด	2.98	0.72	ปานกลาง
6. นักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับด้านความประพฤติ มากน้อยเพียงใด	3.56	0.93	ปานกลาง
7. นักเรียนชอบโต้เถียงด้วยอารมณ์มากกว่าเหตุผลเพียงใด	3.46	0.93	ปานกลาง
8. เมื่อเพื่อนทำให้ไม่พอใจนักเรียนจะมี ปฏิกิริยาตอบมากเพียงใด	2.88	0.97	ปานกลาง
9. นักเรียนทะเลาะกับเพื่อนในห้องบ่อยครั้งเพียงใด	3.48	0.91	ปานกลาง
เฉลี่ย	3.26	0.50	ปานกลาง

จากตารางที่ 22 แสดงให้เห็นว่า สภาพทางอารมณ์ของนักเรียนโดยเฉลี่ยครูเห็นว่าปานกลางในทุก ๆ เรื่อง เช่น สภาพอารมณ์ตามปกติของนักเรียนดีปานกลาง นักเรียนนั่งเหม่อลอยปานกลาง นักเรียนมีความมั่นใจในตนเองปานกลาง ฯลฯ ส่วนสภาพทางอารมณ์ของนักเรียนตามความเห็นของครู ค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับปานกลางทุกรายการ

สำหรับในด้านทัศนคติของครูที่มีต่อนักเรียนและต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กหญิง ครูทุกคนมีทัศนคติที่ดีต่อนักเรียนและต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กหญิง

4.2 แบบสัมภาษณ์นักเรียนหญิง เกี่ยวกับสภาพทางการเรียนและสภาพทางสังคมของนักเรียน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงในตารางที่ 23-27

ตารางที่ 23 คำสัมภาษณ์ เลขคณิต และส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักเรียนต่อสภาพทางการเรียนของนักเรียน

สภาพทางการเรียน	\bar{X}	S.D.	แปลความ
1. นักเรียนต้องการความช่วยเหลือด้านการเรียนจากครูเป็นพิเศษมากเพียงใด	2.25	0.58	ไม่ดี
2. นักเรียนคิดว่าวิชาที่เรียนยากมากเพียงใด	1.56	0.57	ไม่ดีมาก
3. เมื่อครูอธิบายบทเรียน นักเรียนเข้าใจมากเพียงใด	3.15	0.66	ปานกลาง
4. นักเรียนกล้าถามครูเกี่ยวกับเรื่องที่เรียนไม่เข้าใจมากเพียงใด	3.85	0.36	ดี
5. เมื่อครูจัดกิจกรรมให้มีการแข่งขันกัน นักเรียนเคยเป็นผู้ชนะบ่อยครั้งเพียงใด	3.12	0.70	ปานกลาง
6. เมื่อครูให้ทำกิจกรรมต่าง ๆ นักเรียนทำร่วมกับเด็กปกติมากกว่าเด็กหญิงเพียงใด	3.71	0.63	ดี

ตารางที่ 23 ค่ามัธยฐาน เลขคณิต และส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักเรียน
ต่อสภาพทางการเรียนของนักเรียน (ต่อ)

สภาพทางการเรียน	\bar{X}	S.D.	แปลความ
7. นักเรียนมีส่วนร่วมในการอภิปรายปัญหา และการทำกิจกรรมในชั้นเรียนมากเพียงใด	3.92	0.33	ดี
8. นักเรียนชอบการเรียนร่วมกับเด็กปกติ มากเพียงใด	3.92	0.67	ดี
เฉลี่ย	3.19	0.31	ปานกลาง

จากตารางที่ 23 แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความเห็นต่อการเรียนของตนโดยเฉลี่ย
ในระดับที่ดีคือ เรื่องนักเรียนมีส่วนร่วมในการอภิปรายปัญหาและการทำกิจกรรมในชั้นเรียน นักเรียน
ชอบการเรียนร่วมกับเด็กปกติ การที่นักเรียนกล่าวถามครูเกี่ยวกับเรื่องที่เรียนไม่เข้าใจ เมื่อครู
ให้ทำกิจกรรมต่าง ๆ นักเรียนทำร่วมกับเด็กปกติ ส่วนที่เฉลี่ยในระดับปานกลางคือ เมื่อครูอธิบาย
บทเรียนนักเรียนเข้าใจปานกลาง เมื่อครูจัดกิจกรรมให้มีการแข่งขัน นักเรียนเคยเป็นผู้ชนะบ้าง
โดยเฉลี่ยสภาพทางการเรียนที่ไม่ดีคือนักเรียนต้องการความช่วยเหลือจากครู เป็นพิเศษมาก และที่
เฉลี่ยไม่ดีมากคือนักเรียนคิดว่าวิชาที่เรียนยาก

กล่าวโดยสรุป นักเรียนมีความเห็นว่าสภาพทางการเรียนของนักเรียน มีค่าเฉลี่ยอยู่
ในระดับปานกลางทุกรายการ

ส่วนความต้องการอื่น ๆ ของนักเรียนเกี่ยวกับด้านการสอน นักเรียนทุกคนต้องการให้ครู
พูดช้า ๆ ทีละประโยค รองลงมาคือ นักเรียนต้องการให้ครูยกตัวอย่างประกอบหลาย ๆ ตัวอย่าง

นักเรียนทุกคนบอกว่าผู้ที่แก้ปัญหาทางการเรียนให้นักเรียนคือ ครูและเพื่อน ส่วนที่รองลงมา
คือ พ่อแม่ ผู้ปกครอง

ตารางที่ 24 ค่ามัธยฐาน เลขคณิต และส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสัมพันธ์กับเพื่อนตาม
ความเห็นของนักเรียน

ความสัมพันธ์กับ เพื่อน	\bar{X}	S.D.	แปลความ
1. นักเรียนชอบอยู่เป็นกลุ่มกับเพื่อน ๆ มาก เพียงใด	4.42	0.57	ดี
2. เมื่ออยู่นอกเวลาเรียนนักเรียนชอบอยู่กับ เด็กปกติมากกว่าเด็กหูตึงเพียงใด	3.48	0.66	ปานกลาง
3. นักเรียนถูกเพื่อนดูหมิ่นหรือตีเตียนเกี่ยวกับ ความสามารถมากเพียงใด	4.50	0.57	ดี
4. นักเรียนชอบ เล่น เกมแข่งขันกับเพื่อน มากเพียงใด	4.75	0.55	ดีมาก
5. นักเรียนถูกกีดกันจากกลุ่มเพื่อนมาก เพียงใด	4.48	0.69	ดี
6. นักเรียนถูกเพื่อนล้อเลียนถึงปมด้อยมาก เพียงใด	4.58	0.49	ดี
7. นักเรียนมีเพื่อนสนิทที่ไว้ใจได้ในห้อง มากน้อยเพียงใด	3.65	0.48	ดี
8. นักเรียนถูกเพื่อนรังแกบ่อยครั้งเพียงใด	4.69	0.67	ดีมาก
เฉลี่ย	4.32	0.27	ดี

จากตารางที่ 24 แสดงให้เห็นว่า ในด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนแล้ว โดยเฉลี่ย
ความสัมพันธ์อยู่ในระดับดีมากในเรื่อง การชอบ เล่น เกมแข่งขันกับเพื่อน และการที่นักเรียนไม่ถูก
เพื่อนรังแก ที่เฉลี่ยความสัมพันธ์ดีในเรื่อง การอยู่ในกลุ่มกับเพื่อน ๆ การไม่ถูกตำหนิ การไม่ถูก
กีดกันออกจากกลุ่มเพื่อน การไม่ถูกเพื่อนล้อเลียนถึงปมด้อย ส่วนความสัมพันธ์ที่เฉลี่ยระดับปานกลาง
คือ การที่นักเรียนชอบอยู่กับเด็กปกติเท่า ๆ กับชอบอยู่กับเด็กหูตึง

กล่าวโดยสรุป นักเรียนมีความเห็นว่าสภาพความสัมพันธ์กับเพื่อนมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดี ทุกรายการ

ส่วนความต้องการอื่น ๆ ของนักเรียนเกี่ยวกับสภาพความสัมพันธ์กับเพื่อน นักเรียนส่วนใหญ่ 51 คน คิดเป็นร้อยละ 98.08 อยากให้เพื่อนเอาใจตนเอง มีอยู่เพียง 1 คนเท่านั้น ที่อยากให้ต่างคนต่างอยู่

เพื่อนที่สนิทที่สุดของนักเรียนร้อยละ 53.85 บอกว่าเป็นเด็กปกติ แต่อีกร้อยละ 46.15 บอกว่าเป็นเด็กหูตึง

ตารางที่ 25 ค่ามัชฌิม เลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครูตามความคิดเห็นของนักเรียน

ความสัมพันธ์กับครูผู้สอน	\bar{X}	S.D.	แปลความ
1. นักเรียนอยากเข้าไปพบครูเพื่อพูดคุยหรือปรึกษาเรื่องราวต่าง ๆ มากเพียงใด	3.85	0.41	ดี
2. ครูได้ส่งเสริมให้กำลังใจหรือยกย่องชมเชยนักเรียนมากเพียงใด	3.73	0.44	ดี
3. นักเรียนคิดว่าครูรับฟังความคิดเห็นของนักเรียนด้วยความสนใจเพียงใด	3.81	0.39	ดี
4. นักเรียนถูกครูดุ หรือตี เคียดมากเพียงใด	4.56	0.63	ดี
5. ครูให้ความเป็นกันเองกับนักเรียนมากน้อยเพียงใด	3.37	0.48	ดี
6. นักเรียนคิดว่าครูให้นักเรียนร่วมกิจกรรมมากเพียงใด	3.98	0.50	ดี
7. นักเรียนคิดว่าครูชอบนักเรียนมากน้อยเพียงใด	4.00	0.39	ดี
8. นักเรียนชอบครูที่สอนนักเรียนมากเพียงใด	4.15	0.60	ดี
เฉลี่ย	3.98	1.81	ดี

จากตารางที่ 25 แสดงให้เห็นว่า โดยเฉลี่ยแล้วสภาพความสัมพันธ์กับครูของนักเรียน
ดีในทุก ๆ เรื่อง เช่น นักเรียนอยากเข้าไปพบครูเพื่อปรึกษาเรื่องราวต่าง ๆ มาก ครูส่งเสริม
ให้กำลังใจนักเรียน ฯลฯ

กล่าวโดยสรุปนักเรียนมีความ เห็นว่าสภาพความสัมพันธ์กับครูผู้สอนมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ
ดีทุกรายการ

ส่วนความต้องการอื่น ๆ ของนักเรียนเกี่ยวกับด้านความความสัมพันธ์กับครูผู้สอนนั้น
นักเรียนร้อยละ 96.15 ต้องการให้ครูเอาใจใส่เป็นพิเศษ ที่ต้องการให้ครูปฏิบัติต่อคน เหมือนคน
อื่น ๆ มีเพียงร้อยละ 3.87 เท่านั้น

ตารางที่ 26 ค่ามัชฌิม เลขคณิต และส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับสภาพทางอารมณ์ของ
นักเรียนตามความเห็นของนักเรียน

อารมณ์ของนักเรียน	\bar{X}	S.D.	แปลความ
1. นักเรียนรู้สึกอายหรือกลัว เมื่อถูกครู เรียก มากเพียงใด	2.56	0.74	ไม่ดี
2. นักเรียนรู้สึกว่าตนเองแตกต่างจากคนอื่นมาก น้อยเพียงใด	3.60	0.88	ดี
3. นักเรียนมีความมั่นใจในตนเองมากน้อยเพียงใด	3.25	0.81	ปานกลาง
4. เมื่อเพื่อนทำให้ไม่พอใจนักเรียนบอกและแสดง กิริยาโต้ตอบมากน้อย เพียงใด	2.60	0.60	ปานกลาง
5. นักเรียน เข้ากับเพื่อนได้ดีเพียงใด	3.94	0.23	ดี
6. นักเรียนชอบมาโรงเรียนเพียงใด	3.92	0.27	ดี
เฉลี่ย	3.31	0.29	ปานกลาง

จากตารางที่ 26 สภาพอารมณ์ของนักเรียน โดยเฉลี่ยที่อยู่ในระดับดีคือ การที่นักเรียนเข้ากับเพื่อนได้ดี นักเรียนชอบมาโรงเรียน นักเรียนไม่รู้สึกว่าตนเองต่างจากคนอื่น ส่วนที่เฉลี่ยในระดับปานกลางคือ นักเรียนมีความมั่นใจในตนเองปานกลางและเมื่อเพื่อนทำให้ไม่พอใจนักเรียนแสดงกิริยาโต้ตอบปานกลางโดยเฉลี่ยที่อยู่ในระดับไม่ดี คือ นักเรียนรู้สึกอายและกลัวมาก เมื่อถูกครู เรียก

กล่าวโดยสรุป นักเรียนมีความเห็นว่าสภาพทางอารมณ์ของนักเรียนทุกรายการมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 27 ค่าร้อยละของจำนวนนักเรียนที่ให้ความเห็นถึงผู้ที่ทำให้นักเรียนโกรธบ่อยครั้ง

ผู้ที่ทำให้นักเรียนโกรธบ่อยครั้ง	จำนวน	ร้อยละ
ครู	2	3.85
เด็กปกติ	18	34.61
เด็กหูตึง	32	61.54

จากตารางที่ 27 ส่วนใหญ่ผู้ที่ทำให้นักเรียนโกรธบ่อย ๆ คือเด็กหูตึง คิดเป็นร้อยละ 61.54 รองลงมาคือเด็กปกติ ร้อยละ 34.61 และครู ร้อยละ 3.85

สำหรับในด้านอื่น ๆ นักเรียนทุกคนอยากเรียนร่วมกับเด็กปกติ เพราะจะได้มีเพื่อนมาก ได้ความรู้และได้คุยได้เล่นกับเด็กปกติ

ผลการ เปรียบ เทียบความคิดเห็นของครูและนักเรียน เกี่ยวกับสภาพทางการ เรียนและสภาพทางสังคมของนักเรียน

ตารางที่ 28 เปรียบ เทียบค่าเฉลี่ยรวมทุกรายการของความคิดเห็นของครูและนักเรียน เกี่ยวกับสภาพทางการ เรียนและสภาพทางสังคมของนักเรียนหญิง

รายการ	ครู			นักเรียน		
	\bar{X}	S.D.	แปลความ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
1. สภาพทางการ เรียน	3.29	0.51	ปานกลาง	3.19	0.31	ปานกลาง
2. สภาพทางสังคม						
2.1 ความสัมพันธ์กับเพื่อน	3.42	0.35	ปานกลาง	4.32	0.27	ดี
2.2 ความสัมพันธ์กับครูผู้สอน	3.63	0.38	ดี	3.98	0.23	ดี
2.3 อารมณ์	3.26	0.50	ปานกลาง	3.31	0.29	ปานกลาง

จากตารางที่ 28 ครูและนักเรียนมีความเห็นตรงกัน 3 ด้านคือ สภาพทางการเรียน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง สภาพทางด้านความสัมพันธ์กับครูผู้สอนอยู่ในระดับ ดี และสภาพทางอารมณ์ของนักเรียนอยู่ในระดับปานกลาง แต่มีความเห็นไม่ตรงกันในด้านสภาพความสัมพันธ์กับเพื่อน ซึ่งครูเห็นว่าอยู่ในระดับปานกลางแต่นักเรียน เห็นว่าอยู่ในระดับดี

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย